

[Nina Andersen.]

udsendelserne bliver af den alsidige, kulturelle og oplysende art, som den nugældende lov kræver, og som det også er foreslået i den kommende.

Dette bringer mig til lovforslagets § 4, som vel også vil blive genstand for forskellige opfattelser. Den store strid vil næppe komme til at stå om den repræsentation i radiatorådet, som er overført fra den nugældende lov, nemlig at undervisningsministeren direkte udpeger to medlemmer, at et medlem, som skal være radioteknisk kyndig, udpeges af ministeren for offentlige arbejder, og at hvert af de i finansudvalget repræsenterede partier udpeger et medlem. Derimod er der jo forslag om, at i stedet for, at lytterorganisationerne nu indstiller 6 medlemmer og 2 indstilles af pressen, skal der vælges 10 medlemmer, udpeget af folketinget, som repræsentanter for lyttere og fjernseere. Her er vi ved den repræsentation, som i årevis har været genstand for debat. Foran hvert nyt radiatoråds udnævnelse — måske bortset fra det sidste — har der været diskussion om, hvorvidt det nu var rigtigt, at lytterorganisationerne alene havde den i loven fastsatte ret til repræsentation i radiatorådet, om det ikke hellere burde være alle lyttere, der valgte disse repræsentanter; men bortset fra meget snævre kredse har der ikke været noget ønske om at bortskære repræsentationen for lytterne.

Folketingsudvalget, som arbejdede i 1953-1954, beskæftigede sig med problemet direkte lyttervalg, og det ministerielle udvalg har drøftet problemet, men ingen af stederne har man kunnet nå frem til et praktisk gennemførligt forslag, det vil sige et forslag, som sikrer bl. a. afstemningens hemmelighed, og at der kun er én stemme til hver lytter eller fjernseer. Hvad det sidste angår, har man tværtimod været temmelig sikker på, at der var betydelig mulighed for 2 eller flere stemmer for et ikke ringe antal lyttere og fjernseere.

Man kan så spørge, om der ikke har foreligget andre forslag. Jo, der har for det ministerielle udvalg foreligget et forslag, som er fremsat af statsradiofoniens personaleforening. Dette forslag er optrykt i den betænkning, som alle tingets medlemmer er i besiddelse af. Lad mig benytte lejligheden

til at sige et par ord om medarbejderne ved statsradiofonien.

Den, som gennem en årrække har haft sin gang i radiohuset og på nærmeste hold har fulgt medarbejdernes arbejde, må være fuld af beundring for den virksomhed, der udfoldes, for den opfindsomhed, den omhu og interesse, med hvilken arbejdet udføres. Det kræver ganske bestemte forudsætninger at være en god programmedarbejder. Bl. a. må de pågældende have en følsom sansning, indlevelsessevne og en præcis udtryksform. Det er utvivlsomt, at der har været særdeles vanskelige forhold for radiomedarbejderne i huset i disse år, hvor fjernsynet er vokset frem, har bredt sig og taget så meget af den offentlige interesse. Det har krævet en ekstra indsats af dem, der behandler radiostoffet; det har krævet omlægning, nye arbejdsformer. Radiomedarbejderne har med beundringsværdig friskhed taget denne nye udfordring op, men der har nok været slidt ekstra på dem, og det har netop været en belastning for de følsomme sind. Det kan derfor ikke forundre, at der har været uro, at der har været en søgen mod ny organisation, men jeg kan ikke sige, at det forslag, som forelå fra medarbejderne, var egnet til gennemførelse. Man foreslår et radiatoråd på 16 medlemmer foruden formanden, alle udnævnt af ministeren og for de sekstens vedkommende efter indstilling af en række institutioner og organisationer. Det ville føre for vidt at nævne dem alle seksten, men jeg vil give en smagsprøve. Indstillingsret skulle følgende have: Danmarks tekniske højskole, universiteterne, veterinær- og landbohøjskolen, folkekirken, musikkonservatoriet, musikrådet, statens pædagogiske institut, arbejdsmarkedets parter o. s. v., o. s. v. Et sådant radiatoråd ville komme til at bestå af højt kvalificerede specialister, som sikkert ville være udmærkede for deres egne afgrænsede områders vedkommende, men det ville være uden en bredere føling med det folkelige liv i almindelighed.

Man foreslog derudover nedsættelse af 4 konsultative radiokomiteer for afgrænsede geografiske områder med repræsentanter for erhvervs- og kulturliv i området og med 2 lokalvalgte folketingsmedlemmer i hver. Disse komiteer skulle have en rådgivende